

CULTURA UNIVERSITARĂ

George Lateș¹

Aflată pe calea cea mai bună după doi ani de apariție ritmică, revista de cultură „Danubius Universitas” își clarifică opțiunile pentru un alt fel de jurnalism, specific mediului academic, cu restricții conceptuale, dar și cu deschideri curajoase spre socialul imediat. De aici nevoia unui editorial, nu neapărat un program, ci mai degrabă un mod de a mobiliza energiile existente în vederea unui scop pragmatic: o construcție a unui spirit universitar cu mărci proprii pentru Universitatea „Danubius”.

Sintagma „cultură universitară” se cere decodificată într-un mod care să se facă înțeles de oricine are oarecare mirări de această afiliere la o instituție și un concept. După mai bine de 25 de ani de existență, un semijubileu care onorează mediul academic, revista „Danubius Universitas” revine în atenția publicului prin noua ei serie, păstrându-și opțiunile inițiale, formatul și chiar o parte dintre vechii colaboratori. O universitate este prin definiție un factor de propagare a culturii, chiar și atunci când facultățile ce o compun se limitează la domeniul socio-uman, adică al științelor sociale. În lipsa deschiderii oficiale spre domeniul artelor „Danubius” își asumă rolul de a promova actul de cultură prin Salonul Academic Cultural cu ritmicitate lunară, prin evenimente culturale de ținută, de tipul conferințelor, expozițiilor, festivalurilor, toate cu un pronunțat caracter cultural, deschis spre comunitate academică dar și spre socialul local sau național. Aici, la confluența Dunării cu Siretul ne-am asumat rolul de liant între medii extrem de diverse, printr-o politică proactivă de promovare a valorilor proprii și de punere în relație a acestor energii cu cele care vin din alte medii universitare și din proximitatea socială imediată sau mai îndepărtată, inclusiv cea transatlantică. Suntem o universitate vie, inovativă și curajoasă, de aceea asumarea unui rol cultural vine din această energie debordantă care ne obligă la deschideri extrem de diverse.

În esența lui, conceptul de cultură derivă din cel de cult și de aceea toate culturile mari își revendică rădăcinile din cultul religios. Epopea lui Ghilgameș, Iliada și Odiseea, Tora, inclusiv Biblia și Coranul sunt fundamente ale cultului dar și izvor prim și nesecat pentru cultură. Laicitatea recentă a operat o separație forțată între religie și știință, unii fiind tentați să creadă că actul de cultură poate exista autonom, fără să se revendice de la un cult anume. Dezbateră pe această temă e pasională și pasionantă, numai că evidența continuității ideatice nu poate fi negată. Universitatea nu poate lipsi din această dezbateră de idei, iar publicația

¹ Conferențiar universitar doctor.

noastră se vrea o tribună pentru ideile apte să miște lucrurile într-o direcție pozitivă. Promovăm valori și formăm caractere, gândim deschis și curajos, ne asumăm rolul de Alma Mater într-un mod care ne distinge de alți factori culturali, locali, naționali și chiar internaționali. Istoria noastră e una recentă, dar ne-am asumat întreaga istorie universitară și o promovăm în forme specifice actului academic. Revista „Danubius Universitas” e doar unul dintre modurile în care ne asumăm actul de cultură.